

Min søn, Frederik, havde slugt fostervand undervejs ud, så traks efter fødslen blev han suget i ca tre kvarter. Da jeg fik ham over til mig ville han ikke vide af mit bryst, hvilket vel var naturligt efter slanger i halsen i så lang tid.

I dagene der fulgte skulle jeg opleve mit livs sværest situation. Hospitalet var af den opfattelse, at sut og sutteflaske ikke var "tilladt". Min søn SKULLE derfor tage brystet, så jeg måtte KUN give ham et par te-ske-fulde vand, når han skulle have mad/drikke, for som de sagde (jordmødre, sygeplejersker, læger, plejere, og faktisk også min søns far) "han skal ikke blive forventet, så tager han ALDRIG brystet". Jeg troede på dem Ærgerligt nok, set i bakspejlet.

Efter to dage var han så stille og slap at jeg var ved at blive godt stresset. Jordmødre, sygeplejersker, læger, plejere kom hver 2. time og TVANG min søns mund mod mit bryst (de tog virkelig hårdt fat). Jeg fik dem overtalt til at jeg måtte pumpe ud, og give ham med ske, således at han fik noget mad.

På 2. dagen begyndte mit højre øje at "kicke" - ligesom når man er nervøs.
På 3. dagen fik jeg tinitus-lyd i mit højre øre.
På 4. dagen fik jeg, med stort besvær, overtalt hospitalet til at jeg kunne komme hjem. Da havde min søn lige præcis tabt 10% af sin start-vægt. Jeg var simpelthen så lettet over at komme ud af hospitalet, men glæden skulle blive kort, for på 4. dagen sad jeg stille og roligt hjemme i vores stue og blev lammet i mit ansigt (højre side). Facialis Parese.

Jeg blev naturligvis scannet og undersøgt, men man har aldrig fundet svar på hvad der forårsagede lammelsen, men jeg er overbevist om at det skyldtes at jeg var så stresset over ikke at kunne give mit barn det mest simple i verden (mad).

Jeg er stadig lammet den dag i dag, og vil altid være det. Det har jeg det OK med, for jeg har fået den skønneste søn jeg kunne ønske mig.

Som nævnt ovenfor, forsøger jeg at give gode råd til venner og bekendte, om at amning ikke er alt i verden for en nyfødt, og for en nybagt mor. Det er yderst vigtigt at moderen har det godt og har overskud til at være mor (på andre måder end lige nødvendigvis via brystet).

Jeg håber at andre er bedre til at lytte til deres egen intuition end jeg selv var i dagene efter min fødsel. Hvis jeg skulle blive gravid igen er jeg 100% sikker på at jeg, efter få forsøg med amning, vil kræve en flaske til mit barn, og vil hospitalet ikke give mig det, så udskriver jeg mig selv og tager hjem for at være god mor for mit barn.

Derfor: Lyt til dig selv!

Held og lykke til alle - husk at vi er gode mødre, selvom vores børn ikke ammes.